

Dyssegaards- * Kirken

Nr. 1

Februar 1965

30. Årgang

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen.
Dyssebakken 8, Hellerup. Telf. GE 2364. Trøffes
bedst hverdage (undtagen Tirsdag) Kl. 18—19.

Residerende Kapellan, mag. art. Max W. Olsen.
Grants Allé 23, Hellerup. Telef. SØ 6183. Trøffes
bedst Hverdage (undtagen Fredag) Kl. 12—13.

Kordegner Rudolf Hansen.
Ellemosevej 115, Hellerup. Telf. GE 2875. Trøffes
Hverdage (undtagen Torsdag) Kl. 10—13. Fredag
tillige Kl. 18—19.

Organist, Dr. phil. Povl Hamburger.
Jægerbakken 7, Gentofte. Telf. OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune.
Dyssegaardsvej 98, Søborg. Telf. SØ 6427.

Menighedsraadets Formand:
Skoleinspektør Chr. Larsen.
Øster Voldgade 13, Københ. K. Telf. 11 11 72.

Menighedsplejen:
Formand: **Sognepræst Hans Thyge Jacobsen**
Kasserer: **Hr. Chr. Lundbye.**

angreb Jesus. Han spildte ikke sin tid med små-
ting, men gik lige til sagen.

Dette er nemlig sagen, at den egentlige fristelse
er af religiøs natur. Og det trænger vi til at
blive advarede om, at vi aldrig glemmer det.
Derfor er det vel, at Vor Herre Jesus har villet
give os denne mærkelige beretning om en afgø-
rende krise i hans eget inderste, personlige liv,
hvilket han ellers med fuld ret kunne have ladet
os være uvidende om. Vi er jo kun alt for til-
bøjelige til at glemme det egentlige over små-
tingene.

Hvad er det, som uvilkaarligt kommer i vore
tanker når ordet *fristelse* lyder? Det er vore
bestræbelser for at undgå det umoralske og holde
os til moralen. Lad nu disse bestræbelser være
fuldtud hæderlige — de skjuler tidt for os, at alt
imens vi bliver mere og mere »moralske«, så
bliver vi ganske gudløse.

Der gives intet ynkeligere end højt udviklede
»moralske« mennesker, som i samme øjeblik
Gud taler til dem på en eller anden måde, viser
sig at være det lettest tænkelige bytte for *Friste-
ren*: de vil overhovedet ikke give Gud ret, men
står krampagtigt på deres egen. Det viser sig vel
nok særligt, om Guds tale går ud på at forkyn-
de dem en efter deres eget tykke ublid skæbne.

Fristeren ved nok, hvad han gør. Ofte lader
han os have fred eller endogså sejre på det mo-
ralske område. Og alt imens forbereder han *den
egentlige fristelse*, hvormed han bringer os til
det afgørende fald, frafaldet fra Gud, når det
hedder: »Mennesket lever ikke af brød — *heller
ikke af moral* — alene, men af hvert ord, som
udgår af Guds mund.«

Lad dog aldrig vor »moral« dække vor guds-
frygt!

Hans Thyge Jacobsen.

Den egentlige fristelse

Et af de interessanteste afsnit i Det ny Testa-
mente er Matthæusevangeliets kapitel 4, v. 1-11:
Beretningen om Jesu fristelse.

Denne beretning har jo nemlig *Vor Herre selv*
givet — han var *alene* derude i ørkenen — og
den kræver derfor vor opmærksomhed på en
ganske særlig måde.

Det fremgår med stor tydelighed, at det, som
Jesus kom ud for på en så afgørende måde, at
han har villet have os overgivet en beretning
derom, var fristelsen *ikke* på det moralske om-
råde, men på det religiøse.

Fristeren vidste nok, hvad han gjorde, da han

Møder i kirkens krypt

I Dyssegårdskirken holdes både gudstjenester og møder.

Søn- og helligdage samles vi til den festlige højmesse, hvor vi lytter til evangeliets røst og går til Herrens bord. I vinterhalvåret holdes til- lige en kort aftensangsgudstjeneste kl. 16.

Men derudover indbydes sognets beboere til møder i kirkens krypt.

Følgende menighedsmøder afholdes i de kom- mende måneder:

NB. Onsdag den 3. februar kl. 20: Pastor **H. C. Bang-Rasmussen**, Vor Frue Kirke, («Som orlogs- præst på Grønland». Med film).

Tirsdag den 2. marts kl. 20: Pastor **Ulla Heje**, Emdrup Kirke, («Det gamle Testaments 1. Mose- bog»).

Tirsdag den 6. april kl. 20: Pastor **S. Bowmann**, Sjelør Kirke, («Feltpræst i Gaza». Med film og lysbilleder).

De gamles møder: Tirsdagene 16. februar og 27. april, hver gang kl. 14.

Ungdomsmøder indbyder vi til 23. februar og 30. marts, hver gang kl. 20.

NB. Konfirmandfest afholdes *tirsdag* den 13. april kl. 20 (efter altergang kl. 19).

Kirkens præster og menighedsråd.

Konfirmandindskrivning

Ifølge aftale med Gentofte Kommunes skole- væsen skal nye konfirmander af hensyn til ske- malægningen indskrives inden hvert års 1. maj.

Det meddeles herved alle hjem i Dyssegård Sogn, at de drenge og piger, som skal »gå til præst« hos os i det kommende vinterhalvår, ind- skrives

MANDAG DEN 5. APRIL KL. 16
i kirkens krypt.

NB. Døbsattest skal medbringes!

Også forældrene er meget velkomne, da der jo kan være et og andet at spørge om.

Med venlig hilsen

MAX W. OLSEN,
præst.

HANS THYGE JACOBSEN,
sognepræst.

Hvorfor gå i kirke?

I hvert fald ikke blot af vane, ikke fordi det er noget, »man« sådan gør i al almindelighed i vore dage. Denne anonyme »man« spiller en stor rolle i vor tid. Inden »man« bestemmer sig, ser »man« sig omkring og spørger i sit stille sind: hvad mon de andre vil sige, hvis jeg gør dette eller hint?

Der er så meget, »man« gør i vor tid, men der er i alt fald een ting, »man« ikke gør: »man« går ikke i kirke. Og flertallet har vel altid ret, der- for anses det for en frækhed, om nogen for alvor vil sige ligeud: vil du være en kristen, så gå i kirke!

Den, der i nutidens Danmark går i kirke, går imod strømmen; han gør noget påtværs af det, »man« gør i vore dage. Hvorfor går da en kristen endnu i 1965 i kirke på søndag, så sandt han da ikke ved nogen alvorlig grund er forhindret deri?

Han går for det første, fordi en kristen ikke er et menneske, der først omhyggeligt og ængste- ligt ser sig omkring for at blive klar over, hvad de andre gør, inden han tager sin beslutning og handler. En kristen er et menneske, der spørger om, hvad der er hans pligt at gøre, uanset hvad de andre siger, at han skal mene, tale og gøre.

Dernæst går han i kirke, fordi det at være kri- sten er at tilhøre en menighed, et fællesskab. »Enkeltmandskristendom« er en moderne opfin- delse. Den findes ikke i Det nye Testamente. Fra første færd i kristendommens historie har det været sådan, at et menneske blev kristen ved at leve i dette fællesskab. Der var stærke person- ligheder i dette fællesskab i de første menighe- der, men ingen mente sig så åndeligt stærke, at de kunne undvære fællesskabet omkring ordet, sakramenterne, bønner og lovsangen.

I det kristne fællesskab hedder det ikke først og fremmest: har de *andre* noget at give *mig*? Hvad kan *jeg* hente dér, hvad udbytte kan *jeg* få ved at komme dér? Nej, i dette fællesskab hedder det først: hvilket bidrag kan *jeg* yde til fællesskabet.

Jeg opdager, at i dette fællesskab er menne- sker samlet om noget, der er større end det men- neskelige, noget der er større end menneskets eget nat og dag. Derfor lærer vi her at komme bort fra den bedrøvelige selvkredsen, selv om vi må tage kampen op mod den hver gang vi sam- les. — Nuvel, det er muligt, at de andre byder mig imod. Men en kristen er ikke sat til at kri- tisere og sladre, dømme eller foragte. Den kunst skal der ikke megen øvelse til, han er derimod stadig pånå kaldet ind i kærlighedens fællesskab,

han har befaling af sin mester, Jesus Kristus, til at elske sin næste, også den næste, der synes ham underlig og sær eller direkte utiltalende. Det er en kristen sat til: at tilgive. Og når han hører Jesu ord, mindes han om, at han selv kun kan leve af tilgivelse.

For det tredje går en kristen i kirke, fordi han mere og mere klart bliver overbevist om, at det er noget stort og rigt, de kristne er fælles om. De gaver, vi modtager, har jo det ved sig, at de ikke bliver mindre af, at der er mange om at bruge og dele dem.

Det er svært i få ord at sige, hvad det er for store ting, de kristne er fælles om. Men lad mig her pege på een enkelt ting, der forener os, når vi er i kirke: lovsangen. Hvilken kraft er der ikke i den lovsang, der kom til at lyde på det danske sprog? Den, som en søndag i kirken sidder med den danske salmebog i hånden, har dermed hos sig den lødigste digtsamling, dansk sprog og kultur ejer. Hvilken sum af menneskelig erfaring og visdom er ikke samlet i denne bog? Jo mere jeg går i kirke, desto mere kommer jeg til at holde af Den danske salmebog. Pludselig kan man en søndag sige til sig selv: hvad har ikke Grundtvig eller Kingo eller Brorson skænket os, som vi nu her får givet helt gratis! Ikke alt i salmebogen er rent guld, men det er forbavsende så meget ægte guld, der findes i denne bog. Måske må jeg denne søndag standse ved een enkelt linie og gå med den hjem fra kirke. Og så har jeg ikke været der forgæves, hvis jeg nu spørger om, hvad udbytte jeg fik i dag.

Der er meget i gudstjenesten, som kan føles fremmedartet af et nutidsmenneske, der tilfældigt en enkelt søndag dumper ind i kirken. Men man må arbejde med tilegnelsen. Man må lære sproget at kende. Og det går ikke sådan een, to, tre; nej, der skal øvelse til. De forskellige livsformer har deres særlige sprog: musikken, sporten, politik, økonomi osv. Kirken må vel også have lov at tale sit sprog, som den kræver lært. Og så vil jeg endda sige (når jeg tænker på mange gyselige sproglige fænomener i vor verden i dag), at intet sted tales der ofte så dybt og ægte menneskeligt et sprog som i gudstjenesten. Men dette sprog er vi moderne teknisk tænkende mennesker måske ved at glemme.

Een går i kirke på grund af præsten. En anden går i kirke på trods af præsten. Men gudstjenesten er ikke præstens opfindelse, det er dog ikke ham, der har skrevet Bibelen, indstiftet sakramenterne eller digtet salmerne eller formet de fleste af de bønner, der bedes ved gudstjeneste-

sten. Du skal ikke gøre dit forhold til gudstjenesten i dit sogn afhængig af dit forhold til præsterne. Vær nøjsom og forstående, man kan ikke forlange, at præsten skal være en slags religiøs supermand, eller at han skal være dig tilpas efter dine luner og tilfredsstille dine »behov«, som du i dag møder op med.

»Herre, jeg er kommet ind i dette dit hus for at høre ...« Der har vi det sværeste af det hele. Jo mere vi venner os til at være TV-mennesker, des dårligere Høre-mennesker bliver vi. At høre er noget af det vanskeligste for et moderne, selvoptaget, snakkesaligt menneske at blive sat til. Men der er næppe noget, vi i den grad trænger til at lære i dag som det at lære for alvor at høre. Det kræver ro og alvor, man må lade sig sige: det er ikke mig, der er midtpunkt her, det er een, der har myndighed til at tale til hvert menneske, det er vor mester Jesus Kristus. Fordi Han skal være midtpunkt, derfor er vi kommet ind i dette hus »for at høre«.

Den, der hører i Guds hus, vil sande digterens ord: »I din visdom ingen bund, som af den har øst«. Hvor kommer den guddommelige visdom til orde i denne verden, hvis det ikke sker i den kristne kirkes gudstjeneste? Derfor: gå i kirke på søndag!

E. Thestrup Pedersen.

At lytte og at give

Ikke den svarende, men den lyttende. Det er kirken.

Ikke den, der tager imod tjenester og ofre, men den, der selv tjener og ofrer sig selv. Det er kirkens herre.

Kristus gav gennem hele sit liv, og gav til slut sig selv, og han giver stadigvæk sig selv i sin kirkes ord og sakramenter. Det er kirkens budskab til os, og det er et budskab, som går lige tvært imod, hvad vi mennesker kunne have tænkt os til ved egen kraft.

K. E. Wienberg.

Jesus sagde:

»Min lære er ikke min, men hans som sendte mig. Dersom nogen vil gøre hans vilje, skal han erkende, om læren er fra Gud, eller jeg taler af mig selv«. (Johs. Ev. 7,16-17).

Juleindsamlingen

Menighedsplejens juleindsamling i december 1964 gav følgende resultat:

Indsamlingslisterne kr. 6.920,50

Hjertelig tak til alle bidragydere og listebærere!

For Dyssegård Sogns menighedspleje:

CHR. LUNDBYE,
kasserer.

HANS THYGE JACOBSEN,
sognepræst, formand.

Menighedslokalerne udlejes

Menighedslokalerne i Dyssegårdskirkens krypt er pæne, varme og tiltalende og udlejes til møder for foreninger, institutioner m. m., såvel politiske som upolitiske.

Lejen er: *Lille sal* kr. 25,00

Store sal kr. 60,00

Begge sale kr. 75,00

Der ydes moderation ved sæsonaftaler efter nærmere overenskomst, ligesom der kan aftales med undertegnede tilsynsførende vedrørende servering af kaffe og the med 2 stk. brød à kr. 3,00 pr. kuvert.

Kirketjener

H. BRAUNE.

Dyssegårdsvvej 98 - SØ 6427.

Møder

AFHOLDES ALTID KL. 20! ALLE ER VELKOMNE

Februar

Onsdag den 3.: Kvindekredsmøde hos fru Øster-Hansen, Hagens Allé 25.

Onsdag den 10.: Bibeltide. Østre kreds hos frk. Jacobsen, Alrunevej 24.

Vestre kreds hos hr. Jensen, Sønderdalen 47. (Johs. 7, 25-52).

Onsdag den 24.: Offentligt møde i Dyssegårdskirkens krypt. Kordegn Faurby Hansen taler.

Marts

Onsdag den 3.: Kvindekredsmøde hos missionær Ekkard Hansen, Kong Georgsvej 8.

Onsdag den 10.: Bibeltide. Østre kreds hos frk. Lindhardt, Ewaldsbakken 38.

Vestre kreds hos fru Ewertsen, Sønderdalen 24. (Johs. 8, 1-29).

Onsdag den 24.: Offentligt møde i Dyssegårdskirkens krypt. Landssekretær Bærenholt taler.

April

Onsdag den 7.: Kvindekredsmøde hos fru Geil, Sønderdalen 12.

Onsdag den 21.: Bibeltide. Østre kreds hos hr. Lundbye, Merianvej 22.

Vestre kreds hos hr. Hauberg, Kildebakkegårds Allé 1. (Johs. 8, 30-59).

Onsdag den 28.: Offentligt møde i Dyssegårdskirkens krypt. Repræsentant Nielsen, Herlev, taler.

Maj

Onsdag den 5.: Kvindekredsmøde hos fru Jeppesen, Kildebakkegårds Allé 11.

Onsdag den 12.: Bibeltide. Østre kreds hos frk. Olsen, Blegdamsvej 78 A, 3. sal.

Vestre kreds hos hr. Gammeltoft, Dalstrøget 144. (Johs. 9).

Onsdag den 19.: Offentligt møde i Dyssegårdskirkens krypt. Kordegn Joh. Johnsen taler.

Juni

Onsdag den 2.: Kvindekredsmøde hos fru Ewertsen, Sønderdalen 24.

Onsdag den 9.: Fælles bibeltide hos hr. Lundbye, Merianvej 22. (Johs. 10, 1-21).

August

Onsdag den 25.: Fælles bibeltide hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12. (Johs. 10, 22-42).

Søndagsskolen

samles hver søndag i Dyssegårdskirkens krypt kl. 13-14. Alle børn er hjertelig velkomne!